

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์ ยชนสำหรับมุสลิมใหม่

เรียบเรียงโดย

มูฮัมมัด อัชชีรี

1441 - 2020

جمعية الدعوة و الارشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ١٤٤٥هـ (ح)

الشهري ، محمد

المختصر المفيد للمسلم الجديد - تايلاندي. / محمد الشهري ؛
جمعية خدمة المحتوى الاسلامي باللغات - ط.١ - . الرياض ، ١٤٤٥هـ

٢٤ ص ١٤ ؛ ٢١ X سم

ردمك: ٦-٦٧-٨٤١٧-٦٠٣-٩٧٨

١٤٤٥ / ١٩٦٩٦

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

@ ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

คำนำ

อนึ่ง

อัลลอฮ์ได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมเหนือสรรพสิ่งอื่นใดที่พระองค์สร้างมา พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า "และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม"

พระองค์ทรงมีพระนามอันทรงเกียรติและคุณลักษณะที่สูงส่ง ที่พระองค์ยืนยันด้วยพระองค์เอง และยืนยันโดยนบีมุฮัมหมัด ที่อัลลอฮ์อู อะลัยฮิ วะสัลลิม ซึ่งได้รับบรรลุดังที่สุดแห่งความสมบูรณ์และความงดงาม ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ พระองค์ผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงเห็น

ผู้ทรงกรุณาปรานี: ผู้ทรงมีความกรุณาปรานีอันกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งครอบคลุมเหนือทุกสิ่ง

ผู้ทรงเดชานุภาพ: พระองค์เป็นผู้ที่ทรงมีความสามารถอย่างสมบูรณ์ ที่ไม่มีความบกพร่องหรือความอ่อนแอไร้ความสามารถ

ผู้ทรงอภิสิทธิ์: คือ ผู้ที่มีคุณสมบัติแห่งความยิ่งใหญ่ การควบคุม และการบริหารจัดการ ผู้ครอบครองทุกสรรพสิ่ง และผู้จัดการทุกประการ

ผู้ทรงไต่ยืน: ผู้ทรงไต่ยืนทุกการเปล่งเสียงทั้งค้อยและดั่ง

ผู้ทรงสันติ (सानติ): ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกสิ่ง que แสดงถึงความบกพร่อง ความเสื่อมเสีย และคำหนิ

ผู้ทรงเห็น: ผู้ทรงเห็นที่ครอบคลุมทุกๆ สิ่ง ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะละเอียดและเล็กมากก็ตาม ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ทรงเห็นสิ่งที่เป็นเรื่องลับ

ผู้ทรงอภิรักษ์: ผู้ทรงอุปการะดูแลปัจจัยยังชีพให้แก่สิ่ง que พระองค์ทรงสร้าง และทรงรับผิดชอบพวกเขาเพื่อประโยชน์ต่างๆ ของพวกเขา และผู้ซึ่งปกครองว่าที่จงรักภักดีพระองค์ โดยให้เกิดความง่ายดายในการทำงานของพวกเขาและเป็นการงานที่เพียงพอสำหรับพวกเขา

ผู้ทรงสร้างสรรค์: ผู้ทรงบังเกิดสิ่งต่างๆ และผู้ทรงสร้างสิ่งใหม่ๆ โดยไม่ค้นแบบมาก่อน

ผู้ทรงอ่อนโยน: ผู้ทรงให้เกียรติและเมตตาว่าของพระองค์ และประทานในสิ่ง que บ้างร้องขอ

ผู้ทรงพอเพียง: พระองค์คือทรงให้ความพอเพียงแก่บ่าวว่าของพระองค์ในสิ่ง que พวกเขาต้องการ ซึ่งพอเพียงด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์แต่เพียงผู้เดียวปราศจากผู้อื่นใด และเพียงพอกับพระองค์โดยไม่ต้องพึ่งผู้ใดอื่นจากพระองค์อีก

ผู้ทรงภัยโทษ: พระองค์คือผู้ที่ทรงปกป้องบ่าวว่าของพระองค์จากบาปที่ชั่วร้ายของพวกเขา และไม่ทรงลงโทษพวกเขาจากการทำบาปดังกล่าว

มุสลิมจะต้องคิดใคร่ครวญในความห้ำหั่นที่อัลลอฮ์ทรงสร้างสรรค์และให้ความสะดวกสบาย และส่วนหนึ่งนั้นคือการที่พระองค์ดูแลสิ่งที่เป็นตัวเล็กตัวน้อยด้วยการให้อาหารและการดูแลจนกระทั่งสามารถพึ่งตัวเองได้ ดังนั้นมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งเหล่านั้น ผู้ทรงอ่อนโยนต่อสิ่งนั้น และส่วนหนึ่งจากความอ่อนโยนของพระองค์ คือ ทรงเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ยกย่องให้ความช่วยเหลือ และที่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา พร้อมกับความอ่อนแอของพวกเขา

นบีของฉันคือ มุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม-

มุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- เป็นผู้เมตตาและผู้ชี้ทางนำ

ท่านคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- เป็นศาสนทูตคนสุดท้ายที่อัลลอฮ์ได้ส่งมาด้วยศาสนานอิสลามมายังมวลมนุษยชาติทั้งปวง เพื่อชี้นำพวกเขาสู่ความดี และที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การเตาฮีด (ศรัทธาในความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์) และห้ามปรามความชั่ว ซึ่งที่เลวร้ายที่สุด คือ ชิริก (การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์)

ศาสน์ของมุฮัมมัดและศาสน์ของศาสนทูตทั้งหมดก่อนหน้านี้ล้วนเป็นการเชิญชวนสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

อัลกุรอาน คือ คำรัสของพระเจ้าของนััน

อัลกุรอาน คือ คำรัสของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่บิหมฮัมมัด -คือลลือลลอส อลลือฮิ
วะสลลัม- เพื่อนำพามวลมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่รัศมี และนำทางสู่หนทางที่เที่ยงตรง

ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานเขาจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวง

ผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางของอัลกุรอานเขาได้เดินบนเส้นทางที่เที่ยงตรง

ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของอิสลาม

ท่านบิ -คือลลือลลอส อลลือฮิ วะสลลัม- กล่าวว่า “ศาสนาอิสลามถูกวางอยู่บนหลัก 5 ประการ คือ
หนึ่ง การปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าที่ต้องเคารพสักคิโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น
และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ สอง คำรงไว้ซึ่งการละหมาด สาม จ่ายชะกาต สี่
การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และห้า การทำหัจญ์ ณ บัยตุลลอส”

หลักข้อที่หนึ่ง ปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
และบิหมฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์.

อัลลอสตรัสว่า:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ [محمد: 19]

"ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ต้องกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์" (มุฮัมมัด: 19)

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ คือ
ไม่มีผู้ใดที่ควรแก่การอิบาคะฮ์ (การเคารพสักการะตามศาสนบัญญัติ) เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น.

การคำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น ต้องกระทำมันตามที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติและตามที่ท่านบิหมฮัมมัด -
คือลลือลลอส อลลือฮิ วะสลลัม- ศาสนทูตของพระองค์ได้สอนไว้

หลักข้อที่สาม จ่ายชะกาต (บริจาคทานภาคบังคับ)

อัลลอสตรัสว่า:

﴿... وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾ [البقرة: 110]

"และพวกเจ้าจงจ่ายชะกาต" (อัลบาคอเราะฮ์: 110)

ชะกาต เป็นหน้าที่ภาคบังคับที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ต้องจ่ายเมื่อครบจำนวนที่ศาสนากำหนดไว้
โดยให้กับบุคคลเปดจำพวก ที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอาน ส่วนหนึ่งในนั้นคือ
คนยากจนและคนขัดสน.

และในการจ่ายชะกาตนั้น เป็นการแสดงถึงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจกัน
และเป็นการชำระศีลธรรมและความมั่งคั่งของมุสลิมให้บริสุทธิ์

และเป็นการเอาใจใส่ความรู้สึกรักของคนยากจนและขัดสน

เป็นการสร้างความรักและมิตรภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นระหว่างมุสลิมที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวนี้

มุสลิมที่ดีจะมอบสิ่งที่ดีที่ตัวเองมีและมีความสุขกับมัน ให้แก่ผู้อื่นเพื่อสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับผู้อื่นด้วย.

และอัตราการจ่ายชะกะดทรัพย์สินคือ 2.5% จากทรัพย์สินที่ได้เก็บออมไว้ที่เป็นทองคำ เงิน ธนบัตร และสินค้าเพื่อการค้าที่จะนำไปทำการซื้อขายเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไร เมื่อมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดไว้และครบรอบหนึ่งปี

นอกจากนี้ ผู้ที่ครอบครองสัตว์ (อูฐ วัว และแพะ) ในจำนวนที่กำหนดไว้จะต้องจ่ายชะกะดเช่นกัน เมื่อสัตว์ดังกล่าวได้กินพืชที่อยู่บนดินได้เองเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปี โดยเจ้าของไม่ได้เป็นผู้ให้อาหารแก่มัน

และเช่นเดียวกัน จำเป็นต้องจ่ายชะกะด สิ่งที่ได้มาจากดิน ที่เป็นธัญพืช ผลไม้ แร่ธาตุ และอื่นๆ เมื่อถึงปีที่กำหนดไว้.

หลักข้อที่สี่ ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ [البقرة: 183]

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดได้ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าดังที่ได้ถูกบัญญัติแก่ประชาชาติก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรง. (อัลบาคอเราะฮ์: 110)

รอมฎอน คือ เดือนที่เก่าตามปฏิทินฮิจเราะฮ์ศักราช ซึ่งเป็นเดือนที่ยิ่งใหญ่สำหรับชาวมุสลิมและเป็นเดือนพิเศษกว่าเดือนอื่นๆ

และการถือศีลอดทั้งเดือนของเดือนรอมฎอนเป็นหนึ่งในห้าของหลักการของศาสนาอิสลาม

การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน คือการแสดงความจริงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ด้วยการอดอาหาร เครื่องดื่ม การร่วมประเวณี และทุกสิ่งที่จะทำให้เสียการถือศีลอด ตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนตะวันลับขอบฟ้าตลอดทั้งวันในเดือนรอมฎอนอันประเสริฐ

หลักข้อที่ห้า การทำฮัจญ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿... وَ لِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ...﴾ [آل عمران: 97]

และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่นุชฮันนั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น (เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์) อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ (อาละอิมรอน: 97)

มลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่สามารถที่จะรับรู้จำนวนและพลังของพวกเขาได้ ยกเว้นอัลลอฮ์เท่านั้น คุณลักษณะ พระนามและภารกิจของอัลลอฮ์ ตามที่พระองค์ทรงเลือก ซึ่งมีมลาอิกะฮ์ทุกคนจะมีคุณลักษณะ ชื่อ และหน้าที่เฉพาะ ในจำนวนนั้น คือ ญิบริล ซึ่งได้รับมอบหมายนวะฮีย์ (สาส์น) จากอัลลอฮ์นำไปส่งให้ศาสนทูตของพระองค์.

หลักข้อที่สาม ศรีทธาต่อบรรดาคัมกีร์

และคัมกีร์แห่งฟากฟ้าที่อัลลอฮ์ทรงระบุไว้ในคัมกีร์ของพระองค์ ได้แก่

คัมกีร์อัลกุรอาน อัลลอฮ์ประทานให้แก่ันบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮ์อะลยฮิวะลัลลัม

คัมกีร์อัชชาบูร อัลลอฮ์ประทานให้แก่ันบีดาวูด อะลยฮิสสลาม

หลักข้อที่สี่ ศรีทธาต่อบรรดาศาสนทูต

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า อัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มายังประชาชาติทุกยุคทุกสมัย เพื่อเรียกร้องสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ และเรียกร้องให้ปฏิเสธสิ่งทีกราบไหว้บูชานอกเหนือจากพระองค์

และศาสนทูตของพระองค์ล้วนเป็นมนุษย์ที่เป็นชายที่เป็นบ่าวของพระองค์ พวกเขาเชื่อมั่นศรีทธา ยำเกรงและซื่อสัตย์ เป็นผู้นำทาง ผู้กลับใจ อัลลอฮ์ให้การสนับสนุนศาสนทูตของพระองค์ด้วยสิ่งมหัศจรรย์นอกเหนือธรรมดา (มูอัญชีฮาด) เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ถึงความสัจจริงของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้เผยแพร่ทุกประการที่อัลลอฮ์ส่งมายังพวกเขา พวกเขาทั้งหมดล้วนอยู่บนหนทางสัจธรรมที่ชัดเจนและทางนำที่ชัดเจน

การเผยแพร่ของศาสนทูตของอัลลอฮ์ตั้งแต่คนแรกถึงคนสุดท้ายล้วนเป็นรากฐานแห่งศาสนา นั่นคือ การศรีทธาความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ในการปฏิบัติศาสนกิจ (อิบาดะฮ์) และไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

หลักข้อที่ห้า การศรีทธาต่อวันสิ้นโลก

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

[النساء: 87]

(อัลลอฮ์นั่นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น แน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์) [อัน-นิซาฮ์: 87]

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่าทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลกดังที่พระเจ้าของเราได้กล่าวไว้ในคัมกีร์อัลกุรอาน หรือในวจนะของนบีมุฮัมมัด -คืออัลลิลลอฮ์ อะลยฮิวะลัลลัม- เช่น การตายของมนุษย์

การฟื้นคืนชีพ การขอความช่วยเหลือด้วยสิทธิพิเศษ การชั่ง การคิดบัญชี นรก สวรรค์ และเรื่องอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลก

หลักข้อที่หก: ศรัทธาต่อกฎสภาวะการณ์ทั้งดีและไม่ดี

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

[النَّارُ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ ﴿٤٩﴾] [القمر: 49]

(แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน) [อัลกอหมฺ: 49]

เชื่อมั่นว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อสิ่งที่ถูกสร้างทุกสรรพสิ่งในโลกนี้

พระองค์อัลลอฮ์ทรงรอบรู้และทรงปรีชาญาณในการบริหารจัดการเพียงพระองค์เดียว

ปราศจากภาคีใดๆ ซึ่งกฎสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้ก่อนสร้างมนุษย์
ซึ่งมนุษย์นั้นมีความต้องการและความปรารถนา มนุษย์จะเป็นผู้กระทำการต่างๆ ให้เกิดขึ้นจริง
แต่ทั้งหมดนั้นไม่พ้นจากความรู้ของอัลลอฮ์และความประสงค์ของพระองค์

การศรัทธาต่อกฎสภาวะการณ์มี 4 ระดับ คือ

ระดับที่สอง: ศรัทธาต่อกฎกำหนดของอัลลอฮ์ทุกประการว่าจะคงอยู่ (ดำเนินการ)
จนกระทั่งวันสิ้นโลก

ระดับที่สาม: ศรัทธาต่อความประสงค์ของอัลลอฮ์และความปรีชาญาณที่สมบูรณ์
สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น

ระดับที่สี่: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง ปราศจากภาคีใดๆ
ที่มีส่วนร่วมในการสร้างของพระองค์

ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด

และท่านนบี -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม- กล่าวว่า (ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาด
แล้วเขาได้ทำการอาบน้ำละหมาดเป็นอย่างดี ความผิดต่างๆ ของเขาจะหลุดออกไปจากร่างกายของเขา)

บ่าวต้องถวายตนต่อพระเจ้าด้วยความสะอาดที่สัมผัสได้คือการอาบน้ำละหมาด
เพื่อปฏิบัติศาสนกิจด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติตามทางนำของท่านนบีมุฮัมมัด -
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม-

การปฏิบัติที่จำเป็น (วาญิบ) จะต้องอาบน้ำละหมาด

1. การละหมาดทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดฟิรฎูหรือการละหมาดสุนนะฮ์
2. การกัววาฟ (เดินเวียน) รอบกะอ์บะฮ์

ฉันทำการอาบน้ำละหมาดและชำระร่างกายด้วยน้ำที่สะอาด

น้ำสะอาด คือ น้ำที่ลงมาจากฟ้า หรือ ดาน้ำจากใต้ดิน ซึ่งคงอยู่ในลักษณะดั้งเดิม ซึ่งมีองค์ประกอบ 3
ประการต้องไม่เปลี่ยนแปลง คือ สี รส และกลิ่น จากสิ่งแปลกปลอมที่ไปเปลี่ยนแปลงน้ำสะอาดนั้น

ลำดับที่ 1 อันนิยะธ์ (การตั้งเจตนา) ด้วยใจ ความหมายของการนิยะธ์ คือ เจตนาอย่างแน่วแน่ที่จะกระทำการอิบาดะธ์ (ปฏิบัติศาสนกิจ) เพื่อใกล้ชิดอัลลอธ์

ลำดับที่ 2 ล้างมือทั้งสองข้าง

ลำดับที่ 3 บ้วนปาก

การบ้วนปาก คือ การเอาน้ำเข้าปาก แล้วกลืนน้ำให้ทั่วปาก และบ้วนน้ำออก

ลำดับที่ 4 สูดน้ำเข้าจมูก

สูดน้ำเข้าจมูก คือ การสูดน้ำเข้าโพรงจมูกให้ได้ลึกที่สุด

สั่งน้ำออกจากจมูก คือ การสั่งน้ำในโพรงจมูกที่สุดเข้าไปให้ออกมา

ขอบเขตของโบหน้า

และบริเวณสีขาว คือ บริเวณระหว่างจอนผมถึงดั้งหู

จอนผม หมายถึง คนที่อยู่บนกระดูกหูซึ่งคู่ขนานกับใบหู โกงมนไปในศรีษะที่มีลักษณะเหมือนหู

และเช่นเดียวกัน การล้างโบหน้านั้น จะรวมถึงเคราและขนที่งอกมาบริเวณดังกล่าว

ลำดับที่ 6 ล้างมือ เริ่มจากปลายนิ้วมือทั้งสองข้างถึงข้อศอกของทั้งสองข้าง

และจำเป็นต้องล้างข้อศอกทั้งสองข้างไปพร้อมการล้างมือ

ลำดับที่ 7 ลูบศรีษะด้วยสองมือพร้อมหูทั้งสองข้าง หนึ่งครั้ง

เริ่มลูบด้วยสองมือจากด้านหน้าของศรีษะไปยังด้านหลังแล้ววกกลับมาด้านหน้าอีกครั้ง

พร้อมกับเอานิ้วชี้แหะเข้าในหูทั้งสองข้าง

และนำนิ้วโป้งไว้ด้านหลังใบหู แล้วทำการลูบด้านหน้าและหลังใบหู

ลำดับที่ 8 ล้างเท้าตั้งแต่นิ้วเท้าทั้งสองจนถึงตาตุ่ม

และจำเป็นต้องล้างตาตุ่มทั้งสองเข้ารวมกับการล้างเท้า

ตาตุ่ม คือ อวัยวะส่วนที่เป็นปุ่มกลมๆ ที่ข้อเท้า

สิ่งที่จะทำให้เสียน้ำละหมาด มีดังนี้

1. มีสิ่งออกจากทวารทั้งสอง เช่น บัสสาวะ อุจจาระ การผายลม มะนิย (อสุจิ) มะซีย (น้ำเหนียวๆ) เป็นต้น

2. หมดสติ หลับลึก หรือ เป็นลม หรือเมา หรือบ้า

3. สิ่งที่ว่าญิบ (จำเป็น) ที่จะต้องอาบน้ำ (ยกหะดัษใหญ่) เช่น การมีเพศสัมพันธ์ มีประจำเดือน และเลือดหลังคลอดบุตร

เมื่อมนุษย์ได้ปลดทุกข์แล้ว จำเป็นที่จะต้องชำระล้างสิ่งสกปรก ด้วยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุด หรืออาจจะชำระด้วยสิ่งอื่นที่มีใช้น้ำ เช่น หิน กระดาษ และผ้า เป็นต้น โดยทำการเช็ดทำความสะอาด 3 ครั้งขึ้นไปกับสิ่งที่สะอาดซึ่งเป็นที่อนุญาตให้ทำความสะอาดได้

การเช็ดรองเท้าคูฟี่และถุงเท้า

ในกรณีที่มีการสวมใส่รองเท้าหนังที่ปกปิดตาตุ่มหรือถุงเท้า สามารถทำการลูบบนรองเท้าและถุงเท้าโดยไม่จำเป็นต้องล้างเท้าทั้งสองข้าง โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

1.

การสวมใส่รองเท้าและถุงเท้าภายหลังจากทำความสะอาดอย่างสมบูรณ์ทั้งหะดัยเล็กและหะดัยใหญ่ และได้ล้างเท้าด้วยแล้ว

2. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องสะอาดปราศจากสิ่งสกปรก (นะญิส)

3. การลูบรองเท้าหรือถุงเท้าอยู่ในเวลาที่กำหนด

4. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องเป็นสิ่งที่ยาลาล เช่น มิใช่ของขโมยหรือแย่งชิงของคนอื่นมา

รองเท้าคูฟี่ หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าผลิตจากหนัง หรือจากสิ่งอื่น และเช่นดังรองเท้าคูฟี่ คือรองเท้าทั่วไปที่สวมใส่ปกปิดเท้า

ถุงเท้า หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าที่ผลิตจากผ้าหรือจากสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักด้วยคำว่า ถุงเท้า

วิทย์ปัญญาในการบัญญัติให้มีการลูบบนรองเท้า:

วิทย์ปัญญาของการลูบบนรองเท้า

คือ

เพื่อให้เกิดความสะอาดและผ่อนปรนแก่มุสลิมที่มีความลำบากที่จะต้องถอดรองเท้าหรือถุงเท้าเพื่อทำความสะอาดเท้า โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ช่วงอากาศหนาวมาก และช่วงเดินทาง.

ระยะเวลาสำหรับการลูบบนรองเท้า:

สำหรับผู้ที่พำนักอยู่กับที่ มีระยะเวลา 1 วัน กับ 1 คืน (24 ชั่วโมง)

สำหรับผู้ที่เดินทาง มีระยะเวลา 3 วัน 3 คืน (72 ชั่วโมง)

เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่การลูบบนรองเท้าหรือถุงเท้าครั้งแรกภายหลังจากชำระทำความสะอาดจากหะดัยเรียบร้อยแล้ว

ลักษณะของการลูบบนรองเท้าหรือถุงเท้า มีดังนี้

1. ให้มือเปียกน้ำ

2. ลูบมือบนเท้า (จากนิ้วเท้าขึ้นไปยังขา)

3. ลูบเท้าขวาด้วยมือขวา และเท้าซ้ายด้วยมือซ้าย

สิ่งที่ทำให้เป็น โคมะ

1. มีสิ่งที่เป็นจะต้องอาบน้ำ
2. สิ้นสุดระยะเวลาของการลูบบนรองเท้า

การอาบน้ำชำระร่างกาย

เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์

หรือมีการหลั่งอสุจิออกมาด้วยอารมณ์ในขณะที่ยังตื่นอยู่หรือนอนหลับ จำเป็น (วาญิบ)

ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้

เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด เช่นเดียวกับผู้หญิง

เมื่อสิ้นสุดจากการมีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตร จำเป็น (วาญิบ) ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย

เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้ เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด

ลักษณะของการอาบน้ำชำระร่างกาย

อาบน้ำให้ทั่วร่างกาย

รวมทั้งการบ้วนปากและสูดน้ำล้างโพรงจมูก

เมื่ออาบน้ำทั่วร่างกายกับน้ำสะอาดแล้ว

ก็เป็นการยกหะดีษใหญ่

และถือว่าได้ชำระทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่อยู่ในหะดีษใหญ่ จนกว่าจะอาบน้ำชำระร่างกาย มีดังนี้

01. การละหมาด
02. การทอวาฟ (เดินเวียน) รอบกะอับะฮ์
03. การอยู่ในมัสยิด อนุญาตให้เดินผ่านเท่านั้น โดยไม่เข้าไปอยู่ด้านใน
04. การสัมผัสอัลกุรอาน
05. อ่านอัลกุรอาน

การทำตะฮัมมูม

หากไม่มีน้ำสำหรับทำความสะอาด หรือ ไม่สามารถใช้น้ำได้ เนื่องจากป่วย เป็นต้น และกลัวว่าจะไม่ทันละหมาด ก็สามารถทำการตะฮัมมูมด้วยดินฝุ่นได้

ลักษณะของการตะฮัมมูม คือ การใช้มือทั้งสองข้างตบบนดินฝุ่นหนึ่งครั้ง แล้วใช้มือทั้งสองข้างลูบใบหน้าแล้วลูบมือทั้งสองข้างเท่านั้น มีเงื่อนไขว่า ดินฝุ่นจะต้องสะอาด

สิ่งที่ทำให้เสียตะฮัมมูม มีดังนี้

1. ตะฮัมมูมจะเสียเช่นเดียวกับสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด
2. เมื่อมีการเจอน้ำก่อนเริ่มปฏิบัติศาสนกิจที่เตรียมการด้วยการตะฮัมมูม

อัลลอฮ์ได้กำหนดให้มุสลิมทำการละหมาด 5 เวลา ในวันหนึ่งและคืนหนึ่ง คือ ฟัจร์ ซุฮรี อัศรี มัจริบ และอิชา

ฉันเตรียมตัวเพื่อทำการละหมาด

เมื่อเข้าเวลาละหมาด ชาวมุสลิมจะชำระทำความสะอาดจากหะดัยเล็กและหะดัยใหญ่ หากอยู่ในหะดัยใหญ่

หะดัยใหญ่ คือ สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องทำความสะอาดด้วยการชำระร่างกาย

หะดัยเล็ก คือ สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องอาบน้ำละหมาด

มุสลิมจะต้องทำการละหมาดด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด สถานที่ที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก และต้องปกปิดร่างกาย (ตามที่ศาสนาได้บัญญัติไว้)

มุสลิมจะต้องสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับการละหมาดและปกปิดร่างกาย

และสำหรับผู้ชายไม่อนุญาตให้ทำการละหมาดที่ไม่มีการปกปิดระหว่างสะดือถึงหัวเข่า

สำหรับผู้หญิงจำเป็นต้องปกปิดทั่วร่างกาย ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ

ในระหว่างที่ประกอบพิธีละหมาด

ห้ามพูดคุย

ยกเว้นกล่าวเฉพาะที่เจาะจงไว้สำหรับการละหมาดเท่านั้น ตั้งใจตั้งใจหมั่นในการนำละหมาด ห้ามหันไปมาในระหว่างการละหมาด หากไม่สามารถท่องจำคำกล่าวเฉพาะเพื่อทำการละหมาดได้ ก็ให้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์และสรรเสริญพระองค์จนกว่าจะเสร็จสิ้นการละหมาด และจะต้องรีบเรียนรู้การละหมาดและคำกล่าวต่างๆ สำหรับการละหมาด

ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด

ลำดับที่ 1: อันนิยะฮ์ (การตั้งเจตนา) ด้วยหัวใจที่จะปฏิบัติตามบัญญัติตามที่ตั้งใจไว้

ภายหลังจากที่ฉันได้อาบน้ำละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฉันก็หันหน้าไปทางกิบลัต และฉันก็ทำการละหมาดด้วยการยืน หากมีความสามารถที่จะยืนละหมาดได้

ลำดับที่ 2: ฉันยกมือทั้งสองขึ้นสูงระดับไหล่ และกล่าวว่า "อัลลอฮูอักบร" พร้อมตั้งใจที่เริ่มเข้าการละหมาด

ฉันจะอ่านอายะฮ์อัลกุรอานตามที่สะดวก

หลังจากอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์เสร็จในร็อกอะฮ์แรกและร็อกอะฮ์ที่สองของการละหมาดทุกเวลา การปฏิบัติเช่นนี้มีขึ้นเป็นสามัญ แต่การปฏิบัติเช่นนี้ได้ซึ่งผลบุญอันใหญ่หลวง

ลำดับที่ 6: กล่าวว่า "อัลลอฮูอักบร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) แล้วก็ก้มรูกอ์จนกระทั่งหลังตรงตั้งฉาก มือจับหัวเข่า โดยแยกนิ้วออกจากกัน และกล่าวในขณะรูกอ์ว่า "ซุบฮานะร็อบบิลอะซีมี" ความว่า (มหาบริสุทธิ์ พระผู้อภิบาลของข้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่)

ลำดับที่ 7: ฉันจะเงยศีรษะขึ้นจากการรูกอ์ พร้อมกล่าวว่า "ชะมีอัลลอฮูลีมัน หะมิดะฮ์" ความว่า (อัลลอฮ์ทรงได้ขึ้นสำหรับผู้ที่สรรเสริญพระองค์) พร้อมกับยกมือขึ้นในระดับหัวไหล่

เมื่อร่างกายของฉันได้ขึ้นตรงแล้ว ฉันก็จะกล่าวว่า "ร็อบบะนา อะละกัลฮัมด" ความว่า (โอ้พระผู้อภิบาลแห่งเรา มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์)

ลำดับที่ 8: กล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และลงสujudโดยสองมือ สองหัวเข่า สองเท้า หน้าผาก และจมูก ดัดกับพื้น และกล่าวในขณะที่สujudว่า "ซุบฮานะร็อบบิยัลอะอ์ลา" ความว่า (มหาบริสุทธิ์แก่พระผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงสูงส่ง)

ลำดับที่ 9: ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) ฉันจะยกศีรษะขึ้นจากสujud และนั่งบนเท้าซ้ายที่วางพิบบนพื้น และเท้าขวายันกับพื้น และกล่าวว่า "ร็อบบิมิฟรลี" ความว่า (โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ โปรดยกโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด)

ลำดับที่ 10: ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และทำการสujudอีกครั้ง เหมือนสujudครั้งแรก

ลำดับที่ 11: ฉันจะถูกขึ้นจากสujud พร้อมกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) จนกระทั่งขึ้นนั่ง และฉันจะปฏิบัติในร็อกอะฮ์ที่เหลือเหมือนกับการปฏิบัติในร็อกอะฮ์แรก

ลำดับที่ 12: หลังจากนั้นฉันก็จะให้สลามด้วยการหันขวา พร้อมกล่าวว่า "อัสสลามูอะลัยกุมวะเราะห്മะตุลลอฮ์" ความว่า (ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแก่พวกท่าน) และหันซ้ายพร้อมกล่าวว่า "อัสสลามูอะลัยกุมวะเราะห്മะตุลลอฮ์" ความว่า (ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแก่พวกท่าน) โดยตั้งใจที่จะออก (สิ้นสุด) จากการละหมาด และจากกระทำนั้น จึงเป็นการเสร็จสิ้นการละหมาด.

การสวมอิญาบของสตรีมุสลิม

สตรีมุสลิมต้องคำนึงในการแต่งตัว ดังเงื่อนไขต่อไปนี้

หนึ่ง: ปกปิดมิดชิดทั่วเรือนร่าง

สอง: เสื้อผ้าที่สวมใส่มิใช่เพื่อประดับประดา

สาม: เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่บางเห็นเรือนร่าง

สี่: เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่รัดรูปเห็นรูปทรงของเรือนร่าง

คุณลักษณะของผู้ศรัทธา

มีความจริงจังในคำพูดและไม่โกหก

ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาและพันธสัญญา

ไม่ทำร้ายคู่กรณี

มีความซื่อสัตย์

รักพี่น้องมุสลิมเสมือนรักตัวเอง

เป็นคนใจกว้าง

พึงพอใจในกฎกำหนดแห่งอัลลอฮ์ แสดงความชอบคุณในยามสุข และอดทนในยามทุกข์

มีความละอาย

จิตใจปลอดอกภัยไม่อิจฉาริษยา และร่างกายปลอดอกภัยไม่ทำร้ายผู้อื่น

ให้อภัยต่อผู้คนเสมอ

ไม่ยุ่งกับคอกเบียด

ไม่คิดประเวณี

ไม่ดื่มสุรา

ประพฤติดีต่อเพื่อนบ้าน

ไม่อธรรมและไม่คดโกง

ไม่ขโมยและหนี้อถล

ทำดีต่อบิดามารดา แม้อบิดามารดาไม่ได้เป็นมุสลิมก็ตาม และเชื่อฟังทั้งสองในสิ่งที่ดี

อบรมสั่งสอนบุตรให้อยู่ในทำนองคลองธรรม

สั่งใช้ให้ปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ

และห้ามพวกเขาให้ห่างไกลสิ่งต้องห้ามและอบายมุข

อย่าไปเลียนแบบกับการกระทำของต่างศาสนิกในเรื่องของการปฏิบัติศาสนกิจหรือขนบธรรมเนียม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ทางศาสนาของพวกเขา

อัลลอฮ์ได้สร้างเราขึ้นมาในจักรวาลแห่งนี้

มีวิทย์ปัญญาที่ยิ่งใหญ่

มิได้สร้างเราขึ้นมาด้วยความไร้สาระ

นั่นคือการจงรักภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว

โดยไม่มีที่ตั้งภาคีใดๆ

และได้บัญญัติศาสนาของพระองค์แก่เราซึ่งเป็นศาสนาที่ครบวงจรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเราทั้งในเรื่อง ส่วนตัวและส่วนรวม และศาสนบัญญัติที่ยุติธรรมนี้ ได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิตมนุษย์ นั่นคือ ศาสนาของเรา ชีวิตของเรา สิทธิของเรา สติปัญญาของเรา และทรัพย์สินของเรา

ผู้ใดที่ดำเนินชีวิตด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วยการห่างไกลจากสิ่งต้องห้าม

เขาผู้นั้นได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิต และเขาจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ

ความสัมพันธอันยิ่งใหญ่นี้

เป็นสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกที่นำไปสู่การมีความสุขในการประกอบอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

และมีความปรารถนาที่จะพบเจอกับพระองค์

หัวใจของเขาทะยานสู่ท้องฟ้าแห่งความสุขด้วยความรู้สึกที่สัมผัสถึงความหอมหวานแห่งการศรัทธา

ใช่แล้ว

เมื่อใดที่คนหนึ่งคนใดได้รู้สึกว่าเขาอยู่ตรงหน้าผู้ทรงสร้างเขา

และเขารู้จักพระนามของพระองค์

คุณลักษณะที่งดงามของพระองค์

จงรักภักดีต่อพระองค์เสมือนเขาเห็นพระองค์

มีความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติศาสนกิจต่อพระองค์และไม่หวังจากการปฏิบัติศาสนกิจนั้นซึ่งสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่เท่านั้น

เขาผู้นั้นจะใช้ชีวิตอย่างดีและมีความสุขในโลกนี้และรับผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า

แม้กระทั่งอุปสรรคต่างๆที่ประสบกับผู้ศรัทธาในโลกนี้ แท้จริงความเจ็บปวดของอุปสรรคนั้นจะหายไปความมั่นใจที่หนักแน่น และพอใจในกฎกำหนดแห่งสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและสรรเสริญพระองค์ในทุกรากำหนดทั้งความคิดและความชั่วด้วยความพอใจอย่างสมบูรณ์

ขออัลลอฮ์ทรงประทานการสละ ความศานติ และความจำเริญแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดของเราแค่ครอบครัวของท่าน และมิตรสหายของท่านทั้งปวง

เสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

เลขที่

เรื่อง

หน้า

กลับไปยังหน้าปก

ไปยังสารบัญ

โปรดร่วมกับเราในการแสดงความคิดเห็นกับหนังสือเล่มนี้

โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์

หนังสือสำหรับมือถือ

คลิกเพื่อกลับไปยังเรื่อง

คลิกบนรูปเพื่อกลับไปยังหน้าปก

แสกน QR Code

นำเสนอในรูปแบบการเรียนการสอน (PowerPoint)

ผลผลิตของโครงการ

หนังสือที่ได้รับการตีพิมพ์

หนังสือสำหรับโทรศัพท์มือถือ

เว็บไซต์

นำเสนอในรูปแบบพาวเวอร์พอยต์ (PowerPoint)

ฉบับสำหรับสมาร์ตโฟน (Smart Phone)

ดัชนี

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับมุสลิมใหม่.....	1
คำนำ.....	2
อัลกุรอาน คือ ตำรัสของพระเจ้าของฉัน.....	4
หลักข้อที่สาม จ่ายชะกาต (บริจาคทานภาคบังคับ).....	4
หลักข้อที่สี่ ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน.....	5
หลักข้อที่ห้า การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก.....	7
ขอบเขตของไบหน่า.....	9
การอาบน้ำชำระร่างกาย.....	11
มีความละเอียด.....	14